

Af væsentlig større finansiel Betydning ere de to andre Bevillinger, som omtales i Udvalgets Betænkning, nemlig de, der vedrøre Landbrugsministeriet: 100,000 Kr. til Avlscentrer og 200,000 Kr. til Fremme af Røbedesporten. Det vil erindres, at Forslaget om disse Bevillinger fremkom i Fællesudvalget, og at de i deres Princip fandt Anerkendelse og Tilslutning fra alle Sider, saaledes som Tilfældet plejer at være med Bevillinger, der kunne antages at være til Gavn for Landbruget. Særlig tør jeg maasse sige, at Bevillingen af 200,000 Kr. til Fremme af Røbedesporten har vundet Tilslutning; thi det er jo noget, som alle vide, at vor Udførsel af levende Kvæg møder stadig større Vanskelighed, og for saa vidt den Dag maatte indtræde, da den helt standse, vilde det kunne blive nødvendigt med kort Varsel at gaa over til i langt større Omfang end hidtil at forlange Slagtning af Kvæg til Udførsel. Da disse to Bevillinger saaledes hverken efter deres Oprindelse eller efter deres Karakter kunne siges at høre til dem, der have været Genstand for Strid mellem Tingene, have vi antaget, der maatte kunne opnaas Enighed om at optage dem paa det foreliggende Finanslovsforslag, holdende dem uden for Sammenhæng med de Punktter, hvorom der i øvrigt har været Uenighed. Ved Forhandling i Finansudvalget, saaledes som det findes omtalt i Betænkningen, med den ærede Konseilspræsident og den ærede Landbrugsminister blev det imidlertid fra dennes Side udtalt, at de maatte modsætte sig det fra Udvalget fremsendte Forslag om at optage de nævnte Bevillinger paa det foreliggende Finanslovsforslag. Efter Regeringens Optattelse maatte disse Forslag under Hensyn til den Maade, hvorpaa de ere komne frem, betragtes som et Led i den Overenskomst, der under Fællesudvalgets Forhandlinger blev truffet med Hensyn til en Forstaaelse om de forskellige Stridspunkter. Det maatte derfor betragtes som givet, at hvis de paa dette Stadium indførtes paa Finansloven, vilde det fra Landstingets Side som Betingelse for at tiltræde dem blive krævet, at der optoges ogsaa nogle af de militære Bevillinger, som Folketinget under Forhandlingen i Fællesudvalget havde tiltraadt. Det vilde saaledes blive nødvendigt, at Finansloven gik tilbage fra Landstinget til Folketinget, og formodentlig vilde det føre til, at der maatte nedlægges et nyt Fællesudvalg. Da det altsaa stillede sig saaledes, at der ikke kunde være Udset til for Tiden at gennemføre disse Bevillinger, medmindre Folketinget var beredt paa at optage ny Forhand-

linger angaaende yderligere Bevillinger paa de militære Budgetter, have vi maattet anse det for ønskeligt at fastholde Forslaget, idet dette kun kunde medføre et yderligere unyttigt Spild af Tid og Arbejde, hvilket fra alle Sider maatte anses for lidet ønskeligt. — Det blev i Udvalget endvidere af den ærede Landbrugsminister fremhævet, at skønt han selvfølgelig med største Sympati maatte se paa disse Bevillinger, saa ere de Forhold, som de vedrøre, dog ikke fuldt ud gennemtænkte og klarede. Der er inden for de kyndiges og interesseredes Kredse ikke ringe Meningsforskel med Hensyn til den hensigtsmæssigste og bedste Anvendelse af de Pengemidler, hvorom det drejer sig. Da det nu stiller sig saaledes, at Tiden allerede er saa langt fremrykket, at der kun er 4 Maanedes tilbage, indtil Rigsdagen normalt atter træder sammen, vil der forhaabentlig praktisk set heller ikke være tabt noget væsentligt ved at udslyde den endelige Behandling og Afgørelse af disse Spørgsmaal indtil da. Vi imødesee selvfølgelig paa det kommende Mars Finanslovsforslag Optagelsen af Bevillingen til de Njemed, hvorom der her er Tale. Jeg er forvisset om, at den ærede Landbrugsminister med Sver vil tage sig af disse Spørgsmaal, og at det vil lykkes ham at foreslaa den Ordning, hvorved de Beløb, der maatte blive bevilgede, paa bedst mulig Maade kunne komme til Nytte for de vigtige Interesser, som det er vort fælles Ønske at gavne. — Dette er, hvad den foreliggende Betænkning giver mig Anledning til at bemærke. I øvrigt skal jeg tilføje Udtalelsen af Haabet om, at det nu endelig maa være lykkes at naa til en Afslutning af dette Mars Finansbehandling, og jeg vil hertil føje Ønsket om, at det maa vare længe, inden der atter kræves saa lang Tid og saa meget Besvær, for at Rigsdagen kan enes om en almindelig Finanslov.

Neergaard: Jeg skal kun gøre et Par Bemærkninger angaaende et enkelt Punkt, det Punkt, hvor det Mindretal, hvoraf jeg er Medlem, har fundet sig foranlediget til at tage nogen Afstand. Jeg skal imidlertid ikke komme ind paa en udførligere Belysning af selve det Spørgsmaal, hvorom det drejer sig, det vilde jo være unyttigt Tids-spild, da det paa Forhaand er givet, at det ikke kan føre til noget praktisk Resultat, men jeg ønsker gerne, under Henvisning for øvrigt til Mindretallets Motivering i Betænkningen, at sige nogle Ord om de Grunde, der have bevæget Mindretallet til trods de af de to højtærede Ministre under Konferencen med Fællesudvalget fremsatte Udtalelser at fastholde Ønsket om at føre